

INFORME SOBRE LES PRINCIPALS NOVETATS DEL NOU RÈGIM JURÍDIC ESTABLERT A LES LLEIS 39 i 40/2015

INTRODUCCIÓ

L'aprovació de les **Lleis 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les Administracions Públiques (en endavant LPACAP) i 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (en endavant, LRJSP)** culmina, tal i com queda palès a sengles exposicions de motius, el procés de reforma de les Administracions Públiques endegat amb la creació de la "Comissió per a la Reforma de les Administracions Públiques" (CORA) mitjançant Acord del Consell de Ministres de 26 d'octubre de 2012.¹

El principi d'austeritat inspira a totes dues lleis, tant pel que fa a la seva vessant econòmica, mitjançant els principis d'eficàcia, eficiència i productivitat, com pel que respecta a la seva vessant administrativa, a través de l'establiment de mesures per controlar i reduir la dimensió de les Administracions Públiques. A més ambdues lleis responen al principi d'unificació normativa, ja que en les dues es manifesta la voluntat clara del legislador de simplificar, homogeneïtzar i reduir l'actual pluralitat de procediments en l'àmbit de les Administracions Públiques a través de la legislació bàsica estatal, i per codificar o unificar en dos textos legals moltes disposicions actualment disperses en diverses lleis i reglaments.

Tot i la voluntat codificadora, el legislador ha optat per aprovar dos textos legals: la LPACAP i la LRJSP. La primera es dedica a les relacions *ad extra* de les Administracions Públiques (relació entre els ciutadans i les Administracions) i la segona a les relacions *ad intra* (organització, règim jurídic, administració institucional i relacions interadministratives). La regulació de forma separada d'aquests dos àmbits, però, no ha evitat la coexistència en ambdós textos legals de disposicions similars en diferents matèries (com ara la regulació d'òrgans administratius, ús de mitjans electrònics, potestat sancionadora i responsabilitat patrimonial, entre d'altres).

La divisió material adoptada pel legislador no és gens pacífica des del punt de vista doctrinal i comporta un retorn a la situació anterior a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les Administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), que va unificar tots dos àmbits en

¹ El TC ha admès a tràmit recursos d'inconstitucionalitat interposats pels Governos de Catalunya i de Canàries contra diversos preceptes de les Lleis 39 i 40/2015 (BOE 1.8.2016)

un sol text legal, per bé que aquest text s'ha anat complementant en els últims anys a través de les diferents lleis i reglaments que han anat transposant el dret europeu i modificant parcialment alguns sectors específics.

El títol competencial principal que empara l'aprovació d'aquestes lleis és l'art. 149.1.18 CE, que reserva a l'Estat la competència per fixar *“Les bases del règim jurídic de les Administracions Públiques i del règim estatutari dels seus funcionaris, les quals garantiran, en qualsevol cas als administrats un tractament comú davant d'aquelles; el procediment administratiu comú, sens perjudici de les especialitats derivades de l'organització pròpia de les Comunitats Autònomes; legislació sobre expropiació forçosa; legislació bàsica sobre contractes i concessions administratives i el sistema de responsabilitat de totes les Administracions Públiques”*. Aquest precepte, tal com va subratllar la STC 76/1983 i com també va indicar la doctrina, conté competències de diferent intensitat normativa en àmbits materials en què també les comunitats autònomes han assumit competències².

Donat el calat i la importància de la modificació legal efectuada, el present text pretén ser una aproximació a la LPACAP i a la LRJSP, així com un recull que repassi, mitjançant comentaris al respecte, les principals novetats que introdueixen ambdues normes, fent especial incidència en els aspectes que poden tenir una major transcendència en assumptes de tracte quotidià o en figures i instruments d'utilització recurrent, posant especial atenció sobre aquells que afecten o poden afectar l'àmbit local.

-LLEI 39/2015, D'1 D'OCTUBRE, DEL PROCEDIMENT ADMINISTRATIU COMÚ DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (LPACAP)-

La LPACAP regula el procediment administratiu i les relacions entre Administracions i particulars. Sobretot proposa una nova sistemàtica i una generalització dels mitjans electrònics, així com la integració del Dret sancionador i de la responsabilitat patrimonial dins l'articulat general portant els aspectes procedimentals a la LRJSP.

² El TC ha assenyalat que l'abast de les bases estatals havia de ser diferent si es referia a les relacions entre Administracions i ciutadania o bé als àmbits de projecció interna de les administracions públiques (STC 50/1999), ja que mentre en el primer àmbit l'objectiu de les bases ha de ser garantir la igualtat de tractament de la ciutadania, en el segon la legislació bàsica estatal es troba limitada per la potestat d'autoorganització de les administracions públiques. En conseqüència, la intensitat i l'extensió de les bases estatals no és la mateixa en tots els aspectes que integren el règim jurídic. Aplicant aquest criteri a la LPACAP i a la LRJSP, la intensitat i extensió de les bases estatals podrà ser major en relació amb la LPACAP en tant que regula el procediment administratiu i per tant l'àmbit de les relacions entre l'administració i ciutadania, però, en canvi haurà de ser menor en relació amb la LRJSP, que es refereix a l'àmbit intern de les administracions públiques.

I. QÜESTIONS GENERALS

1. Títol competencial

La LPACAP constitueix una llei de bases aplicable a totes les Administracions Públiques conforme als títols competencials establerts a la seva disposició final 1a en els termes següents:

1. Esta Ley se aprueba al amparo de lo dispuesto en el artículo 149.1.18.^a de la Constitución Española , que atribuye al Estado la competencia para dictar las bases del régimen jurídico de las Administraciones Públicas y competencia en materia de procedimiento administrativo común y sistema de responsabilidad de todas las Administraciones Públicas.

2. El título VI de iniciativa legislativa y de la potestad para dictar reglamentos y otras disposiciones y la disposición adicional segunda de adhesión de las Comunidades Autónomas y Entidades Locales a las plataformas y registros de la Administración General del Estado, se aprueban también al amparo de lo dispuesto en el artículo 149.1.14.^a , relativo a la Hacienda general, así como el artículo 149.1.13.^a que atribuye al Estado la competencia en materia de bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica.

3. Lo previsto en los artículos 92 primer párrafo, 111, 114.2 y disposición transitoria segunda, serán de aplicación únicamente a la Administración General del Estado, así como el resto de apartados de los distintos preceptos que prevén su aplicación exclusiva en el ámbito de la Administración General del Estado.

2. Entrada en vigor

La disposició final 7a LPACAP estableix una ampla *vacatio legis*:

La presente Ley entrará en vigor al año de su publicación en el «Boletín Oficial del Estado».

No obstante, las previsiones relativas al registro electrónico de apoderamientos, registro electrónico, registro de empleados públicos habilitados, punto de acceso general electrónico de la Administración y archivo único electrónico producirán efectos a los dos años de la entrada en vigor de la Ley.

En conseqüència la LPACAP entrarà en vigor el 2.10.2016, excepció feta de les concretes previsions a les que fa referència el paràgraf segon de la disposició final 7a de la LPACAP, (registre electrònic d'apoderaments, registre electrònic, registre d'empleats públics habilitats, punt d'accés general electrònic a l'Administració i arxiu únic electrònic) que entraran en vigor el 2.10.2018.

3. Termini d'adaptació normativa dels procediments existents

Segons la disposició final 5a LPACAP:

“En el plazo de un año a partir de la entrada en vigor de la Ley, se deberán adecuar a la misma las normas reguladoras estatales, autonómicas y locales de los distintos procedimientos normativos que sean incompatibles con lo previsto en esta Ley.”

4. Modificacions i derogacions efectuades per la LPACAP

Tal i com indica la disposició derogatòria única de la LPACAP:

“1. Quedan derogadas todas las normas de igual o inferior rango en lo que contradigan o se opongan a lo dispuesto en la presente Ley.

2. Quedan derogadas expresamente las siguientes disposiciones:

a) Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

b) Ley 11/2007, de 22 de junio, de acceso electrónico de los ciudadanos a los Servicios Públicos.

c) Los artículos 4 a 7 de la Ley 2/2011, de 4 de marzo, de Economía Sostenible.

d) Real Decreto 429/1993, de 26 de marzo, por el que se aprueba el Reglamento de los procedimientos de las Administraciones Públicas en materia de responsabilidad patrimonial.

e) Real Decreto 1398/1993, de 4 de agosto, por el que se aprueba el Reglamento del Procedimiento para el Ejercicio de la Potestad Sancionadora.

f) Real Decreto 772/1999, de 7 de mayo, por el que se regula la presentación de solicitudes, escritos y comunicaciones ante la Administración General del Estado, la expedición de copias de documentos y devolución de originales y el régimen de las oficinas de registro.

g) Los artículos 2.3, 10, 13, 14, 15, 16, 26, 27, 28, 29.1.a), 29.1.d), 31, 32, 33, 35, 36, 39, 48, 50, los apartados 1, 2 y 4 de la disposición adicional primera, la disposición adicional tercera, la disposición transitoria primera, la disposición transitoria segunda, la disposición transitoria tercera y la disposición transitoria cuarta del Real Decreto 1671/2009, de 6 de noviembre, por el que se desarrolla parcialmente la Ley 11/2007, de 22 de junio, de acceso electrónico de los ciudadanos a los Servicios Públicos.

Hasta que, de acuerdo con lo dispuesto en la disposición final séptima, produzcan efectos las previsiones relativas al registro electrónico de apoderamientos, registro electrónico, punto de acceso general electrónico de la Administración y archivo único electrónico, se mantendrán en vigor los artículos de las normas previstas en las letras a), b) y g) relativos a las materias mencionadas.

3. Las referencias contenidas en normas vigentes a las disposiciones que se derogan expresamente deberán entenderse efectuadas a las disposiciones de esta Ley que regulan la misma materia que aquéllas.”

Per la seva banda, les disposicions finals segona i tercera recullen una sèrie de modificacions normatives en relació amb la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, norma que resulta modificada donat els ajustos que s'introdueixen amb la generalització de la signatura electrònica, i amb la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social, modificada com a conseqüència de la desaparició de les reclamacions administratives prèvies a la via laboral com requisit processal d'accés a la jurisdicció.

II. ÀMBIT D'APLICACIÓ LPACAP

1. Àmbit subjectiu: de l'aplicació de la Llei 30/1992 a totes les Administracions Públiques a l'aplicació de la LPACAP a tot el Sector Públic

La fins ara vigent Llei 30/1992 (art. 2) se aplicava a las Administracions Públiques. En la LPACAP l'àmbit s'estén a tot el sector públic.

L'art. 2 LPACAP estableix:

Artículo 2. Ámbito subjetivo de aplicación

1. La presente Ley se aplica al sector público, que comprende:

- a) La Administración General del Estado.*
- b) Las Administraciones de las Comunidades Autónomas.*
- c) Las Entidades que integran la Administración Local.*
- d) El sector público institucional.*

2. El sector público institucional se integra por:

- a) Cualesquiera organismos públicos y entidades de derecho público vinculados o dependientes de las Administraciones Públicas.*
- b) Las entidades de derecho privado vinculadas o dependientes de las Administraciones Públicas, que quedarán sujetas a lo dispuesto en las normas de esta Ley que específicamente se refieran a las mismas, y en todo caso, cuando ejerzan potestades administrativas.*
- c) Las Universidades públicas, que se regirán por su normativa específica y supletoriamente por las previsiones de esta Ley.*

3. Tienen la consideración de Administraciones Públicas la Administración General del Estado, las Administraciones de las Comunidades Autónomas, las Entidades que integran la Administración Local, así como los organismos públicos y entidades de derecho público previstos en la letra a) del apartado 2 anterior.

4. Las Corporaciones de Derecho Público se regirán por su normativa específica en el ejercicio de las funciones públicas que les hayan sido atribuidas por Ley o delegadas por una Administración Pública, y supletoriamente por la presente Ley.

La dita extensió de l'àmbit subjectiu d'aplicació comporta la inclusió d'entitats de dret privat com les fundacions o les empreses públiques que *“quedaran sujetas a lo dispuesto en las normas de esta Ley que específicamente se refieran a las mismas, y en todo caso, cuando ejerzan potestades administrativas”*, el que segueix la línia del control i intervenció que les Administracions Públiques exerceixen de forma creixent sobre aquestes entitats (per exemple, la Llei de l'Estat 19/2013, de 9 de desembre, i la Llei de la Generalitat de Catalunya 19/2014 de transparència, accés a la informació i bon govern).

Així doncs, **sembla ser que allò fonamental, una vegada apreciada la vinculació de l'entitat de dret privat a l'Administració en qüestió, és observar la funció que desenvolupa l'entitat. Si exerceix una funció pública, de satisfacció general o “potestat pública” s'aplicarà la LPACAP, de lo contrari, no serà d'aplicació.**

2. Àmbit objectiu: els procediments que es regeixen per la seva normativa específica

La disposició addicional 1a. LPACAP, en consonància amb l'art. 1.2, dóna preferència als procediments administratius regulats en lleis especials sobre allò disposat en la pròpia LPACAP però només respecte els tràmits addicionals, diferents o no exigibles.

Tanmateix, la LPACAP, en la pròpia disposició addicional 1a, dóna una **preferència absoluta a la legislació especial en matèria tributària i duanera, en matèria de Seguretat Social i atur, tràfic i seguretat vial, infraccions de l'ordre social, estrangeria i asil, sent d'aplicació supletòria el contingut a la LPACAP.**

III. ELS INTERESSATS

1. Capacitat d'obrar (art. 3 LPACAP)

L'art. 3 LPACAP estén la capacitat d'obrar als grups d'afectats, les unions i entitats sense personalitat jurídica i als patrimonis independents o autònoms, quan la Llei així ho declari expressament, al igual que estableix l'art. 18.2 de la Llei 40/2015, la LRJSP.

2. Representació (arts. 5 i 6 LPACAP)

S'inclouen nous mitjans per acreditar la representació en l'àmbit de les Administracions Públiques, com ara l'apoderament *apud acta*, presencial o electrònic, o l'acreditació de la inscripció al registre electrònic d'apoderaments de l'Administració Pública o organisme competent.

Cada Administració ha de comptar amb un **registre electrònic d'apoderaments**, podent, les territorials, adherir-se al de l'Estat. Els poders inscrits en el registre tindran una **validesa de 5 anys**.

3. Identificació i signatura electrònica dels interessats (arts. 9 a 12 LPACAP)

S'introdueix la **distinció entre els mitjans d'identificació, que permeten verificar la identitat de l'interessat, i els mitjans de signatura electrònica, que permeten acreditar la seva voluntat i consentiment.**

Les Administracions Públiques només requeriran als interessats la **utilització obligatòria de signatura per a:**

- a. **Formular sol·licituds.**
- b. **Presentar declaracions responsables o comunicacions.**
- c. **Interposar recursos.**
- d. **Desistir d'accions.**
- e. **Renunciar a drets.**

També s'estableix un conjunt de categories de mitjans de identificació i signatura a utilitzar pel conjunt d'Administracions.

4. Compareixença i drets dels interessats (arts. 19, 28 i 53 LPACAP)

La **compareixença** de les persones davant oficines públiques, ja sigui presencialment o a través de mitjans electrònics, **només serà obligatòria quan així estigui previst en una norma amb rang de llei** (art. 19 LPACAP, sens perjudici del principi de col·laboració establert a l'art. 18).

Pel que fa als **drets dels interessats (arts. 28 i 53 LPACAP)** es reconeixen, entre d'altres, els següents:

- **Dret a no presentar documents originals** excepte que, de manera excepcional, la normativa reguladora aplicable estableixi altrament (en cas de què, excepcionalment, hagin de presentar un document original, tindran dret a obtenir una còpia autenticada d'aquest).
- **Dret a no presentar dades i documents** no exigits per les normes aplicables al procediment corresponent, **que es trobin en poder de les Administracions Públiques** o que hagin estat elaborats per aquestes.
- **Els interessats no estaran obligats a aportar documents que hagin estat elaborats per qualsevol Administració,** amb independència de què la presentació d'aquests tingui caràcter preceptiu o facultatiu en el

procediment del que es tracti, sempre que l'interessat hagi expressat el seu consentiment a què siguin consultats o a què s'obtinguin els dits documents. Es presumirà que la consulta o obtenció és autoritzada pels interessats excepte en el cas que consti la seva oposició expressa en el procediment o la llei especial aplicable requereixi el consentiment exprés. En absència d'oposició de l'interessat, les Administracions Públiques hauran d'obtenir els documents electrònicament a través de les seves xarxes corporatives o mitjançant consulta a les plataformes d'intermediació de dades o altres sistemes electrònics habilitats a l'efecte. A més, els actes d'instrucció que requereixin la intervenció dels interessats s'hauran de practicar en la forma que resulti més convenient per a ells i sigui compatible, en la mesura del possible, amb les seves obligacions laborals i professionals (art. 75.3 LPACAP).

IV. PROCEDIMENT ADMINISTRATIU

1. Especialitats del procediment administratiu comú (arts. 63, 64, 65, 67, 81, 85, 89, 90, 91 i 92 LPACAP)

Els anteriors procediments especials sobre potestat sancionadora i responsabilitat patrimonial que la Llei 30/92 regula en títols separats, ara s'integren com a especialitats del procediment administratiu comú.

Aquest plantejament respon a un dels objectius perseguits per la LPACAP: la simplificació dels procediments administratius i la seva integració com especialitats en el procediment administratiu comú, per a contribuir d'aquesta manera a augmentar la seguretat jurídica. **D'acord amb la sistemàtica seguida, els principis generals de la potestat sancionadora i de la responsabilitat patrimonial de les Administracions Públiques, en tant que aspectes més orgànics que procedimentals, es regulen a la LRJSP.**

2. Tramitació simplificada del procediment administratiu (art. 96 LPACAP)

Es preveu, **per raons d'interès públic o escassa complexitat de l'assumpte**, un procediment de tramitació simplificada del procediment administratiu comú que podrà ser acordat per les Administracions Públiques, d'ofici o a instància de part, i que haurà de ser resolt en el termini de 30 dies, si bé l'òrgan competent pot acordar en qualsevol moment continuar el procediment mitjançant tramitació ordinària.

3. Silenci administratiu (art. 24 LPACAP)

Si bé es manté la regla general del silenci administratiu positiu en els procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat, s'afegeix una excepció a les actuals: el silenci tindrà efecte desestimatori en els procediments que

impliquin l'exercici d'activitats que puguin malmetre el medi ambient (art. 21.1 LPACAP).

Com a novetat, la LPACAP estableix que, sens perjudici de què l'interessat pugui sol·licitar-lo, **el certificat acreditatiu del silenci s'expedirà d'ofici per l'òrgan competent per resoldre en el termini de quinze dies des de què hagi expirat el termini màxim per resoldre el procediment (art. 24.4 LPACAP).**

4. Adopció de mesures provisionals (art. 56 LPACAP)

Abans de la iniciació del procediment, l'òrgan competent per a la seva instrucció podrà adoptar **mesures provisionals** que podran ser confirmades, modificades o aixecades al dictar-se l'acord d'inici, mesures que assegurin l'efectivitat de la resolució, com la suspensió temporal d'activitats, prestació de fiances, embargament preventiu de béns, entre d'altres.

5. Supressió de les reclamacions prèvies en via civil i laboral

La LPACAP suprimeix les reclamacions prèvies en via civil i laboral, degut a la seva escassa utilitat pràctica demostrada.

Cal recordar que la Llei 30/92 contempla aquestes reclamacions en el Títol VIII, disposant que la reclamació en via administrativa és requisit previ a l'exercici d'accions fonamentades en dret privat o laboral contra qualsevol Administració Pública, excepte els supòsits en què aquest requisit estigui exceptuat per una disposició amb rang de Llei.

6. Càmput de terminis i dimensió temporal dels procediments

La LPACAP afina tècnicament el càmput de terminis adoptant les mesures següents:

- i. S'implanta el **càmput de terminis per hores**, amb el màxim de 24h, doncs lògicament si s'excedeix haurà de fixar-se per dies (art. 30.1 LPACAP).
- ii. Els **dissabtes** es declaren dies **inhàbils** per tal de *sincronitzar* el criteri del procediment administratiu al propi del procediment jurisdiccional (art. 30.2 LPACAP).
- iii. Es plantejava si el **dies ad quem** havia de ser aquell que coincidia amb el dia següent al de la notificació (tesis seguida pel TC: SS 148/1991, 48/2003 i 108/2004) o havia de ser **aquell que coincidia amb el dia de la notificació** (tesis seguida majoritàriament pels Tribunals ordinaris). Ara, la LPACAP opta per aquesta segona tesis al precisar al seu art. 30.4 que:

“4. Si el plazo se fija en meses o años, éstos se computarán a partir del día siguiente a aquel en que tenga lugar la notificación o publicación del acto de que se trate, o desde el siguiente a aquel en que se produzca la estimación o desestimación por silencio administrativo.

El plazo concluirá el mismo día en que se produjo la notificación, publicación o silencio administrativo en el mes o el año de vencimiento. Si en el mes de vencimiento no hubiera día equivalente a aquel en que comienza el cómputo, se entenderá que el plazo expira el último día del mes.”

iv. Se segueix considerant **hàbil** el mes d'**agost** a efectes del procediment administratiu. En aquest aspecte no s'han equiparat procediment administratiu i procés judicial.

v. **Es contemplen novetats en relació amb la possible suspensió del termini per resoldre un procediment concret.** Es tracta de les següents:

- Suspensió del termini per resoldre per qüestió prejudicial (art. 22.1 LPACAP).
- Suspensió per restar pendent informe preceptiu o quasipreceptiu (arts. 22.1.d) i 77.6 LPACAP).
- Suspensió de termini per resoldre recursos administratius per qüestió prejudicial (art. 120 LPACAP).
- Suspensió en via de qualsevol recurs: el termini tradicional de 30 dies es converteix en el termini d'un mes (art. 117.3 LPACAP).

vi. **Eliminació del termini per impugnar en via administrativa, mitjançant recurs de reposició o alçada, les desestimacions presumptes** (art. 122 i 124 LPACAP), en consonància amb la jurisprudència del TC sobre l'absència de termini per impugnar jurisdiccionalment les actuacions presumptes de l'Administració (per totes, la STC 52/2014).

7. **Revisió d'actes en via administrativa i recursos administratius (arts. 106 a 111 i 112 a 126 LPACAP)**

La revisió manté les mateixes vies previstes a la Llei 30/1992, amb algunes novetats que tot seguit es detallen.

a) **Revisió d'actes fermes:**

Es modifica el termini per resoldre el procediment de revisió d'actes nuls de ple dret, que s'amplia de 3 a 6 mesos i s'introdueixen matisos respecte el procediment de declaració de lesivitat d'actes favorables als administrats, disposant que la declaració de lesivitat no serà susceptible de recurs, si bé es podrà notificar als interessats a efectes informatius. El beneficiari de l'acte que es pretengui revisar actuarà com a demandat en el procediment que iniciï l'Administració amb motiu de la declaració de lesivitat. El beneficiari de l'acte que es revisi

queda alliberat d'haver d'impugnar l'acte pel qual es declara la lesivitat, no sent aplicable la doctrina de "l'acte consentit".

b) Recursos administratius:

S'amplia el catàleg d'actes que posen fi a la via administrativa, i s'inclouen, juntament amb els previstos fins ara:

- Les resolucions dels nous procediments de determinació de danys derivats d'infraccions administratives.**
- Les resolucions del procediments de reclamació de responsabilitat patrimonial.**

A més, s'aclareixen aquells actes que, per raó de la matèria o per manca de superior jeràrquic de l'òrgan que els dicta, posen fi a la via administrativa en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.

S'inclou un nou article regulador de les causes d'inadmissió dels recursos administratius (art. 116 LPACAP), en el que, a més d'incloure raons objectives com que l'acte no es pugui recórrer o el recurs no s'interposi dins el termini, també preveu altres causes obertes a la interpretació, com el fet que el recurs no es trobi fonamentat o que el recurrent no disposi de legitimitat. **Aquests motius, que amb anterioritat podien determinar la desestimació del recurs una vegada tramitat, permetran en endavant que l'Administració no admeti el recurs.**

És destacable (art. 120 LPACAP) la possibilitat que s'atorga a l'Administració davant el supòsit relatiu a la interposició de múltiples recursos contra un mateix acte administratiu al temps que existeixi un procediment contenciós-administratiu en relació amb el mateix acte administratiu. En aquests casos, l'Administració podrà suspendre el procediment dels recursos administratius fins que existeixi pronunciament judicial al respecte.

V. ACTIVITAT ADMINISTRATIVA ELECTRÒNICA

1. Obligació de relacionar-se a través de mitjans electrònics (art. 14 LPACAP)

Estan obligats a relacionar-se a través de mitjans electrònics amb les Administracions Públiques els subjectes següents:

- Les persones jurídiques.**
- Les entitats sense personalitat jurídica.**

- **Els subjectes que exerceixin una activitat professional per al desenvolupament de la qual es requereixi col·legiació obligatòria**, per als tràmits i actuacions que realitzin amb les Administracions Públiques en exercici de la dita activitat professional.
- **Els subjectes que representin a un interessat** que estigui obligat a relacionar-se electrònicament amb l'Administració.
- **Els empleats de les Administracions Públiques** per als tràmits i actuacions que realitzin amb elles per raó de la seva condició d'empleat públic.

Les persones físiques poden escollir si es comuniquen amb l'Administració per mitjans electrònics o no, llevat que estiguin obligades quan així es disposi reglamentàriament, i modificar aquesta elecció en qualsevol moment (art. 14.1).

S'ha previst la **possibilitat** de què les Administracions, reglamentàriament, estableixin l'**obligació** de relacionar-se amb elles a través de mitjans el·lectrònics per a determinats procediments i per a determinats col·lectius de **persones físiques**, per raó de la seva capacitat econòmica, tècnica, dedicació professional o per altres motius (art. 14.3).

2. Oficines d'assistència com a nou model d'organització (art. 12 i DA 4a. LPACAP)

Les Administracions han d'assistir als interessats en l'ús de mitjans electrònics quan ho sol·licitin, especialment, en allò relatiu a la identificació i firma electrònica, la presentació de sol·licituds a través del registre electrònic general i l'obtenció de còpies autèntiques.

Així, les oficines d'assistència apareixen com a una **nova figura organitzativa** que tindran assignades les **funcions** següents:

- Posar a disposició dels interessats els canals d'accés que siguin necessaris així com els sistemes i aplicacions que es determinin en cada cas per garantir la relació a través de mitjans electrònics.
- Assistir en l'ús de mitjans electrònics als interessats no obligats a relacionar-se electrònicament que així ho sol·licitin.
- Identificar o signar electrònicament en el procediment administratiu a través d'un funcionari públic habilitat mitjançant l'ús del sistema de signatura electrònica del que estigui dotat quan algun dels interessats no disposi dels mitjans electrònics necessaris.

Les Administracions han de mantenir **permanentment actualitzat en la seu electrònica el directori geogràfic** que permeti als interessats identificar **l'oficina d'assistència en matèria de registres** més propera al seu domicili (DA. 4a).

L'obligació d'assistència, juntament amb la disminució del volum de presentació presencial de documents, **portarà a la reinvençió de les oficines de registre com a oficines de registre i assistència amb l'objectiu de facilitar el compliment d'aquest deure que alhora porta aparellada l'obligació de l'entitat local, entre d'altres obligats, de mantenir actualitzat un registre, o altre sistema equivalent, en el que constin els funcionaris habilitats a aquests efectes.**

Aquesta mesura pretén incorporar al ciutadà analògic al procediment administratiu electrònic, mitjançant la posada a disposició de totes les eines i mecanismes que contribueixin a facilitar aquesta incorporació.

3. Còpies autèntiques de documents administratius i Secretaris d'Administració Local (art. 27 LPACAP)

L'expedició de còpies autèntiques dels documents públics administratius o privats, exigirà que cada Administració Pública determini els òrgans que tinguin atribuïdes aquestes competències. A aquests efectes la LPACAP estableix que l'AGE, les CC.AA i les entitats locals podran realitzar còpies autèntiques mitjançant funcionari habilitat o mitjançant actuació administrativa automatitzada.

En l'àmbit local existeix la figura del **Secretari d'Administració Local**, el qual té reservades les funcions de fe pública segons el que disposa l'art. 92 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local (LBRL).

En relació amb l'expedició de còpies autèntiques, **cal destacar el contingut de l'art. 27.4 LPACAP que estableix: "las Administraciones Públicas estarán obligadas a expedir copias auténticas de cualquier documento en papel que presenten los interesados y que se vaya a incorporar a un expediente administrativo".**

4. Motivació dels actes administratius (art. 35 LPACAP)

S'amplien els supòsits en què els actes administratius s'han de motivar amb succinta referència als fets i als fonaments de dret (lletres f, g i h de l'art. 35).

5. Forma dels actes administratius (art. 36 LPACAP)

Els actes administratius es produiran per escrit a través de mitjans **electrònics**, excepte que la seva naturalesa exigeixi altra forma més adequada d'expressió i constància.

6. L'expedient administratiu en format electrònic (art. 70 LPACAP)

La LPACAP estableix el format electrònic de l'expedient administratiu i dels documents que l'integren. L'expedient administratiu en format electrònic ha de ser quelcom més que una mera substitució del format paper per un format CD/DVD o similar, doncs tal i com estableix l'art. 70 LPACAP:

“1. Se entiende por expediente administrativo el conjunto ordenado de documentos y actuaciones que sirven de antecedente y fundamento a la resolución administrativa, así como las diligencias encaminadas a ejecutarla.

2. Los expedientes tendrán formato electrónico y se formarán mediante la agregación ordenada de cuantos documentos, pruebas, dictámenes, informes, acuerdos, notificaciones y demás diligencias deban integrarlos, así como un índice numerado de todos los documentos que contenga cuando se remita. Asimismo, deberá constar en el expediente copia electrónica certificada de la resolución adoptada.

3. Cuando en virtud de una norma sea preciso remitir el expediente electrónico, se hará de acuerdo con lo previsto en el Esquema Nacional de Interoperabilidad y en las correspondientes Normas Técnicas de Interoperabilidad, y se enviará completo, foliado, autenticado y acompañado de un índice, asimismo autenticado, de los documentos que contenga. La autenticación del citado índice garantizará la integridad e inmutabilidad del expediente electrónico generado desde el momento de su firma y permitirá su recuperación siempre que sea preciso, siendo admisible que un mismo documento forme parte de distintos expedientes electrónicos.

(...)”

A més, donat que la Llei de la Jurisdicció Contenciós-Administrativa estableix que l'expedient administratiu *s'enviarà complet* (art. 48.4 LJCA) **es planteja amb freqüència si en el propi expedient s'hauran de contenir les notes, esborranys o similars que s'haguessin generat durant l'elaboració de l'acte o disposició que es vol impugnar.** En aquest sentit, cal destacar la disposició continguda a l'art. 70.4 LPACAP en els termes següents:

“4. No formará parte del expediente administrativo la información que tenga carácter auxiliar o de apoyo, como la contenida en aplicaciones, ficheros y bases de datos informáticas, notas, borradores, opiniones, resúmenes, comunicaciones e informes internos o entre órganos o entidades administrativas, así como los juicios de valor emitidos por las Administraciones Públicas, salvo que se trate de informes, preceptivos y facultativos, solicitados antes de la resolución administrativa que ponga fin al procedimiento.”

7. Impuls del procediment (art. 71 LPACAP)

El procediment, sotmès al principi de **celeritat**, s'impulsarà d'ofici en tots els seus tràmits i a través de **mitjans electrònics**, respectant els principis de **transparència** i **publicitat**.

8. Emissió d'informes en el procediment administratiu (art. 80 LPACAP)

Els informes seran emesos a través de mitjans electrònics, d'acord amb els requisits de l'art. 26 LPACAP, relatiu a l'emissió de documents administratius, en el termini de 10 dies, excepte que una disposició o el compliment de la resta de terminis del procediment permeti o exigeixi altre termini major o menor.

9. Informació pública (art. 83 LPACAP)

Pel que fa al període d'informació pública, **es publicarà un anunci al diari oficial corresponent amb l'objectiu de què qualsevol persona física o jurídica pugui examinar l'expedient. L'anunci assenyalarà el lloc d'exhibició, havent d'estar en tot cas a disposició de les persones que així ho sol·licitin a través de mitjans electrònics en la seu electrònica corresponent, i determinarà el termini per formular al·legacions que, en cap cas, podrà ser inferior a vint dies.**

10. Registre electrònic (art. 16 LPACAP) ⇨ *vacatio legis* fins 2.10.18

Es disposa l'obligació a totes les Administracions Públiques i als organismes públics vinculats o dependents de comptar amb un registre electrònic general o, en el seu cas, adherir-se al de l'Administració General de l'Estat.

S'estableix que **els documents** que els interessats adrecin als òrgans de les Administracions Públiques **puguin presentar-se:**

- **Al registre electrònic de l'Administració o organisme al que s'adrecin.**
- **A les oficines de Correos, en la forma que s'estableixi reglamentàriament.**
- A les representacions diplomàtiques o oficines consulars d'Espanya a l'estranger.
- **A les oficines d'assistència en matèria de registres.**
- A qualsevol altre registre que estableixin les disposicions vigents.

Cal ressaltar que **els documents presentats de manera presencial davant les Administracions Públiques hauran de ser digitalitzats per a la seva incorporació a l'expedient administratiu electrònic, retornant els originals a l'interessat**, sense perjudici d'aquells altres supòsits en els que la norma determini la custòdia per part de l'Administració dels documents presentats o que resulti obligatòria la presentació d'objectes o de documents en un suport específic no susceptibles de digitalització.

11. Arxiu electrònic (art. 17 LPACAP) ⇨ vacatio legis fins 2.10.18

Com a novetat **s'introdueix l'obligació relativa a què cada Administració Pública ha de mantenir un arxiu electrònic únic dels expedients que corresponguin a procediments finalitzats, així com l'obligació de què aquests expedients siguin conservats en un format que permeti garantir l'autenticitat, integritat i conservació del document, així com la seva consulta amb independència del temps transcorregut des de la seva emissió.**

Conforme amb la disposició transitòria 1a LPACAP, l'arxiu de documents corresponents a procediments administratius ja iniciats abans de l'entrada en vigor de la LPACAP, es regirà per allò disposat a la normativa anterior. S'afegeix així mateix que, sempre que sigui possible, els documents en paper associats a procediments administratius finalitzats abans de l'entrada en vigor de la LPACAP, s'hauran de digitalitzar.

12. Notificacions

- i. S'estableix la **preferència de les notificacions per mitjans electrònics sobre les notificacions en paper**. En aquest sentit, l'art. 41 LPACAP, estableix:

"1. Las notificaciones se practicarán preferentemente por medios electrónicos y, en todo caso, cuando el interesado resulte obligado a recibirlas por esta vía.

No obstante lo anterior, las Administraciones podrán practicar las notificaciones por medios no electrónicos en los siguientes supuestos:

a) Cuando la notificación se realice con ocasión de la comparecencia espontánea del interesado o su representante en las oficinas de asistencia en materia de registro y solicite la comunicación o notificación personal en ese momento.

b) Cuando para asegurar la eficacia de la actuación administrativa resulte necesario practicar la notificación por entrega directa de un empleado público de la Administración notificante.

Con independencia del medio utilizado, las notificaciones serán válidas siempre que permitan tener constancia de su envío o puesta a disposición, de la recepción o acceso por el interesado o su representante, de sus fechas y horas, del

contenido íntegro, y de la identidad fidedigna del remitente y destinatario de la misma. La acreditación de la notificación efectuada se incorporará al expediente.

Los interesados que no estén obligados a recibir notificaciones electrónicas, podrán decidir y comunicar en cualquier momento a la Administración Pública, mediante los modelos normalizados que se establezcan al efecto, que las notificaciones sucesivas se practiquen o dejen de practicarse por medios electrónicos.

Reglamentariamente, las Administraciones podrán establecer la obligación de practicar electrónicamente las notificaciones para determinados procedimientos y para ciertos colectivos de personas físicas que por razón de su capacidad económica, técnica, dedicación profesional u otros motivos quede acreditado que tienen acceso y disponibilidad de los medios electrónicos necesarios.

Adicionalmente, el interesado podrá identificar un dispositivo electrónico y/o una dirección de correo electrónico que servirán para el envío de los avisos regulados en este artículo, pero no para la práctica de notificaciones.

2. En ningún caso se efectuarán por medios electrónicos las siguientes notificaciones:

a) Aquellas en las que el acto a notificar vaya acompañado de elementos que no sean susceptibles de conversión en formato electrónico.

b) Las que contengan medios de pago a favor de los obligados, tales como cheques.

(...)

En aquest punt s'ha de recordar que en l'actualitat, conforme a allò establert a la Llei 11/2007 d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics que deroga la LPACAP, perquè la notificació es practiqui utilitzat algun mitjà electrònic, es requereix que l'interessat hagi assenyalat el mitjà en qüestió com a preferent o hagi consentit la seva utilització. Amb la LPACAP, doncs, s'inverteix la regla en matèria de notificacions electròniques.

ii. L'art. 42 LPACAP s'ocupa de la **pràctica de les notificacions en paper**. Les **novetats** que introdueix sobre la regulació actual consisteixen en:

- **Tot i que es practiqui la notificació tradicional en paper també es posarà a disposició de l'interessat en la seu electrònica de l'Administració per tal que el particular pugui accedir a ella de forma voluntària.**
- **Pel que fa al segon intent de notificació en format paper, la LPACAP també realitza especificacions al respecte.**

Així doncs, l'art. 42 LPACAP estableix:

Artículo 42. Práctica de las notificaciones en papel

1. Todas las notificaciones que se practiquen en papel deberán ser

puestas a disposición del interesado en la sede electrónica de la Administración u Organismo actuante para que pueda acceder al contenido de las mismas de forma voluntaria.

2. Cuando la notificación se practique en el domicilio del interesado, de no hallarse presente éste en el momento de entregarse la notificación, podrá hacerse cargo de la misma cualquier persona mayor de catorce años que se encuentre en el domicilio y haga constar su identidad. Si nadie se hiciera cargo de la notificación, se hará constar esta circunstancia en el expediente, junto con el día y la hora en que se intentó la notificación, intento que se repetirá por una sola vez y en una hora distinta dentro de los tres días siguientes. En caso de que el primer intento de notificación se haya realizado antes de las quince horas, el segundo intento deberá realizarse después de las quince horas y viceversa, dejando en todo caso al menos un margen de diferencia de tres horas entre ambos intentos de notificación. Si el segundo intento también resultara infructuoso, se procederá en la forma prevista en el artículo 44.

3. Cuando el interesado accediera al contenido de la notificación en sede electrónica, se le ofrecerá la posibilidad de que el resto de notificaciones se puedan realizar a través de medios electrónicos.

iii. Pràctica de notificacions electròniques: desapareix el correu electrònic amb acusament de rebuda com a mitjà de notificació electrònica.

Segons estableix l'art. 43 LPACAP, les notificacions electròniques es practican:

- a) En la seu electrònica de l'Administració o organisme corresponent.
- b) A través de la direcció habilitada única.
- c) Mitjançant ambdós sistemes, segons disposi cada Administració o organisme.

Tal i com s'ha assenyalat, **desapareix el correu electrònic amb acusament de rebuda previst com a mitjà de notificació electrònica en el Decret 1671/2009, de 6 de novembre, que desenvolupa la Llei 11/2007 d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics (la LPACAP deroga aquesta Llei), sens perjudici de què, tal i com estableix l'art. 41 (art. 41.1 *in fine* i art. 41.6) LPACAP:**

(...)

Adicionalmente, el interesado podrá identificar un dispositivo electrónico y/o una dirección de correo electrónico que servirán para el envío de los avisos regulados en este artículo, pero no para la práctica de notificaciones.

(...)

6. Con independencia de que la notificación se realice en papel o por medios

electrónicos, las Administraciones Públicas enviarán un aviso al dispositivo electrónico y/o a la dirección de correo electrónico del interesado que éste haya comunicado, informándole de la puesta a disposición de una notificación en la sede electrónica de la Administración u Organismo correspondiente o en la dirección electrónica habilitada única. La falta de práctica de este aviso no impedirá que la notificación sea considerada plenamente válida.

(...)”

El punt feble de les notificacions electròniques és, precisament, el coneixement per part dels interessats de què la notificació es troba a la seva disposició a la seu electrònica o a la direcció electrònica habilitada única perquè, quan hagin transcorregut 10 dies naturals sense que l'interessat accedeixi al seu contingut, s'entendrà rebutjada. Per intentar solucionar-lo, tal i com s'ha assenyalat en línies precedents, es preveuen avisos a través de sms a mòbils o mitjançant correus electrònics a les adreces electròniques dels interessats en els termes establerts a l'art. 43 LPACAP:

“Artículo 43. Práctica de las notificaciones a través de medios electrónicos

1. Las notificaciones por medios electrónicos se practicarán mediante comparecencia en la sede electrónica de la Administración u Organismo actuante, a través de la dirección electrónica habilitada única o mediante ambos sistemas, según disponga cada Administración u Organismo.

A los efectos previstos en este artículo, se entiende por comparecencia en la sede electrónica, el acceso por el interesado o su representante debidamente identificado al contenido de la notificación.

2. Las notificaciones por medios electrónicos se entenderán practicadas en el momento en que se produzca el acceso a su contenido.

Cuando la notificación por medios electrónicos sea de carácter obligatorio, o haya sido expresamente elegida por el interesado, se entenderá rechazada cuando hayan transcurrido diez días naturales desde la puesta a disposición de la notificación sin que se acceda a su contenido.

3. Se entenderá cumplida la obligación a la que se refiere el artículo 40.4 con la puesta a disposición de la notificación en la sede electrónica de la Administración u Organismo actuante o en la dirección electrónica habilitada única.

4. Los interesados podrán acceder a las notificaciones desde el Punto de Acceso General electrónico de la Administración, que funcionará como un portal de acceso.”

VI. INICIATIVA LEGISLATIVA I POTESTAT REGLAMENTÀRIA

La LRJSP conté millores en la regulació sobre jerarquia, publicitat de les normes i principis de bona regulació i mesures per tal d'incrementar la

seguretat jurídica i la participació dels ciutadans en el procediment d'elaboració de normes.

Entre les novetats més significatives destaquen:

- a) La necessitat d'aprovar anualment un Pla normatiu que contingui les iniciatives legislatives o reglamentàries que hagin de ser aprovades l'any següent. El **Pla Anual Normatiu** s'ha de publicar en el Portal de Transparència (art. 132)
- b) La necessitat de formular, a través del portal web de l'Administració, **consultes prèvies als ciutadans** amb relació **a l'elaboració de projectes o avantprojectes de lleis o reglaments**. Únicament s'exceptuen d'aquesta consulta prèvia les normes pressupostàries o organitzatives o quan concorrin raons greus d'interès públic que ho justifiquin o la proposta normativa no tingui un impacte significatiu en l'activitat econòmica, no imposi obligacions rellevants als destinataris o reguli aspectes parcials d'una matèria (art. 133).

-LLEI 40/2015, D'1 D'OCTUBRE, DE RÈGIM JURÍDIC DEL SECTOR PÚBLIC (LRJSP)-

A la LRJSP s'ha traslladat la regulació de la Llei 30/1992 relativa als òrgans, l'abstenció i recusació així com els principis del Dret sancionador i de la responsabilitat patrimonial, a més de preveure el marc general dels convenis i els consorcis i el funcionament electrònic del Sector Públic. També conté la informació per conèixer l'organigrama del Sector Públic Estatal així com la regulació relativa a l'administració institucional.

I. QÜESTIONS GENERALS

1. Títol competencial

La LRJSP constitueix una llei de bases en els termes de la seva disposició final 14a:

Disposició final decimocuarta. Títol competencial

“1. Esta Ley se dicta al amparo de lo dispuesto en el artículo 149.1.18.^a de la Constitución Española que atribuye al Estado competencia exclusiva sobre las bases régimen jurídico de las Administraciones Públicas, así como al amparo de lo previsto en el artículo 149.1.13.^a, relativo a las bases y coordinación de la

planificació general de la activitat econòmica, y del artículo 149.1.14.^a, relativo a la Hacienda Pública general.

2. No tiene carácter básico y se aplica exclusivamente a la Administración General del Estado y al sector público estatal lo previsto en:

a) La subsección 2.ª referida a los órganos colegiados de la Administración General del Estado de la sección 3.ª del capítulo II del Título preliminar.

b) El Título I relativo a la Administración General del Estado.

c) Lo dispuesto en el Capítulo II relativo a la organización y funcionamiento del sector público institucional estatal, el Capítulo III de los organismos públicos estatales, el Capítulo IV de las Autoridades administrativas independientes, el Capítulo V de las sociedades mercantiles estatales, en el artículo 123.2 del Capítulo VI relativo a los Consorcios, los artículos 128, 130, 131, 132, 133, 135 y 136 del Capítulo VII de las fundaciones del sector público estatal y el Capítulo VIII de los fondos carentes de personalidad jurídica, todos ellos del Título II relativo a la organización y funcionamiento del sector público institucional.

d) Lo previsto en las disposiciones adicionales: cuarta, sobre adaptación de entidades y organismos estatales, quinta, sobre gestión compartida de servicios comunes en organismos públicos estatales, sexta, sobre medios propios, séptima, sobre el registro electrónico estatal de órganos e instrumentos de cooperación, undécima, sobre conflictos de atribuciones intraministeriales, duodécima, sobre Autoridades Portuarias y Puertos del Estado, decimotercera, relativa a las entidades de la Seguridad Social, decimocuarta, sobre la organización militar, decimoquinta, relativa al personal militar, la decimosexta, sobre Servicios territoriales integrados en las Delegaciones del Gobierno, decimoséptima, relativa a la Agencia Estatal de la Administración Tributaria, la decimoctava relativa al Centro Nacional de Inteligencia, la decimonovena relativa al Banco de España y la vigésima relativa al Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria.”

2. Entrada en vigor

“Disposición final decimoctava. Entrada en vigor

1. La presente Ley entrará en vigor al año de su publicación en el «Boletín Oficial del Estado», a excepción del punto cuatro de la disposición final quinta, de modificación de la Ley 22/2003, de 9 de julio, Concursal, de los puntos uno a once de la disposición final novena, de modificación del Texto Refundido de la Ley de Contratos del Sector Público, aprobado por Real Decreto Legislativo 3/2011, de 14 de noviembre y la disposición final decimosegunda, de restitución o compensación a los partidos políticos de bienes y derechos incautados en aplicación de la normativa sobre responsabilidades políticas que entrarán en vigor a los veinte días de su publicación en el «Boletín Oficial del Estado», y el punto doce de la misma disposición final novena, que lo hará a los seis meses de la citada publicación en el «Boletín Oficial del Estado».

2. No obstante, entrarán en vigor el día siguiente al de su publicación en el «Boletín Oficial del Estado» la disposición final primera, de modificación de la Ley 23/1982, de 16 de junio, reguladora del Patrimonio Nacional, la disposición final segunda, de modificación del Real Decreto-Ley 12/1995, de 28 de diciembre, sobre medidas urgentes en materia presupuestaria, tributaria y financiera, los puntos uno a tres de la

disposició final quinta, de modificación de la Ley 22/2003, de 9 de julio, Concursal, la disposición final séptima, de modificación de la Ley 38/2003, de 17 de noviembre, General de Subvenciones y la disposición final undécima, de modificación de la Ley 20/2015, de 14 de julio, de ordenación, supervisión y solvencia de las entidades aseguradoras y reaseguradoras.

3. La disposición final décima de modificación de la disposición adicional décima tercera de la Ley 17/2012, de 27 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2013, entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el «Boletín Oficial del Estado», sin perjuicio de que los apartados Uno, primer y segundo párrafo; Dos; Tres, párrafos primero y segundo; Cuatro; Cinco, párrafos primero a cuarto y, Seis, surtirán efectos a partir del 1 de enero de 2013, y de lo dispuesto en el apartado Siete.”

Conseqüentment la LRJSP entrarà en vigor el **2.10.2016**, excepció feta, entre d'altre moltes, de les modificacions introduïdes al TRLCSP en relació, també entre d'altres, a les prohibicions de contractar, vigents des de finals de 2015.

3. Termini d'adaptació normativa

“Disposición final decimoséptima. Adaptación normativa

1. En el plazo de un año a partir de la entrada en vigor de la Ley, se deberán adecuar a la misma las normas estatales o autonómicas que sean incompatibles con lo previsto en esta Ley.

2. Los consorcios creados por una ley singular aprobada por las Cortes Generales con anterioridad a la aprobación de esta Ley seguirán rigiéndose por su legislación especial hasta que se produzca la citada adaptación normativa.”

4. Modificacions i derogacions normatives efectuades per la LRJSP

A més de la pròpia regulació, el legislador, al llarg d'onze de les seves disposicions finals, aprofita la LRJSP per a **modificar un substancial número de normes**, que es relacionen seguidament:

- Llei 23/1982, de 16 de juny, reguladora del Patrimoni Nacional.
- Reial Decret-Llei 12/1995, de 28 de desembre, sobre mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera.
- Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.
- Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions.
- Llei 22/2003, de 9 de juliol, consursal.
- Llei 33/2003, de 3 de novembre, de Patrimoni de les Administracions Públiques.
- Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.
- Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

- Text refós de la Llei de contractes del Sector Públic, aprovat per Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.
- Llei 17/2012, de 27 de desembre, de Pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013.
- Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.

Pel que fa a la **derogació normativa**, la disposició derogatòria única de la LRJSP contempla un ampli número de normes afectades³:

- L'art. 87 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.
- L'art. 110 del Text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat per Reial Decret Legislatiu 781/1986, de 18 d'abril.
- Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.
- Els arts. 44, 45 i 46 de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions.
- Llei 28/2006, de 18 de juliol, d'Agències estatals per a la millora dels serveis públics⁴.
- Els art. 12, 13, 14 i 15 i disposició addicional sexta de la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del Sector Públic i altres mesures de reforma administrativa.
- L'art. 6.1.f), la disposició addicional tercera, la disposició transitòria segona i la disposició transitòria quarta del Reial Decret 1671/2009, de 6 de novembre, mitjançant el qual es desenvolupa parcialment la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.
- Els arts. 37, 38, 39 i 40 del Decret de 17 de juny de 1955 mitjançant el qual s'aprova el Reglament de Serveis de les Corporacions locals.

³ La derogació dels preceptes relatius als consorcis d'àmbit local continguts a la LBRL (art. 85), TRRL (art. 110) i RSCL (arts. 37 a 40), obeeix a la regulació unitària i bàsica que la LRJSP (arts. 118 a 127) incorpora en relació amb aquesta figura, que ja havia estat objecte de successives reformes en anteriors iniciatives legislatives com la LRSAL o la Llei 15/2014, de la qual, per cert, la LRJSP també deroga els preceptes (arts. 12 a 15 Llei 15/2014) relatius als consorcis en relació amb el seu règim de separació, dissolució i liquidació.

⁴ La Llei 28/2006, de 18 de juliol, es mantindrà en vigor fins que, d'acord amb allò establert a la disposició addicional quarta LRJSP, finalitzi el termini d'adaptació de les agències existents al sector públic estatal.

II. ÀMBIT D'APLICACIÓ LRJSP

1. Àmbit subjectiu: Sector Públic; Sector Públic Institucional i Administracions Públiques

En primer lloc, **cal assenyalar que l'àmbit subjectiu de la LRJSP és idèntic al de la LPACAP, excepció feta de les corporacions de dret públic que no s'inclouen en l'àmbit de la LRJSP.**

El **sector públic (art. 2.1 LRJSP)** comprèn:

- a) L'Administració General de l'Estat.
- b) Les Administracions de les Comunitats Autònomes.
- c) Les Entitats que integren l'Administració Local.
- d) El **sector públic institucional (art. 2.2 LRJSP)** integrat per:
 - i. Organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents de les Administracions Públiques.
 - ii. Entitats de dret privat vinculades o dependents de les Administracions Públiques.
 - iii. Universitats Públiques.

Tenen la consideració d'**Administracions Públiques (art. 2.3 LRJSP)**:

- a) L'Administració General de l'Estat.
- b) Les Administracions de les Comunitats Autònomes.
- c) Les Entitats que integren l'Administració Local.
- d) Organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents de les Administracions Públiques.

Al igual que succeix amb la LPACAP, la LRJSP estén el seu àmbit d'aplicació al sector públic que inclou entitats de dret privat com les fundacions o les empreses públiques que *“quedaran sujetas a lo dispuesto en las normas de esta Ley que específicamente se refieran a las mismas, y en todo caso, cuando ejerzan potestades administrativas”*, que segueix la línia del control i intervenció que les Administracions Públiques exerceixen de forma creixent sobre aquestes entitats (per exemple, la Llei de l'Estat 19/2013, de 9 de desembre, i la Llei de la Generalitat de Catalunya 19/2014 de transparència, accés a la informació i bon govern).

Així doncs, i al igual que s'ha fet notar en el cas de la LPACAP, **sembla ser que allò fonamental, una vegada apreciada la vinculació de l'entitat de dret privat a l'Administració en qüestió, és observar la funció que desenvolupa l'entitat. Si exerceix una funció pública, de satisfacció general o "potestat pública" s'aplicarà la LRJSP, de lo contrari, no serà d'aplicació.**

2. Principis generals (art. 3 LRJSP)

Es recullen expressament al Títol preliminar de la LRJSP els principis generals que han de respectar les Administracions Públiques en la seva actuació i relacions recíproques, afegint-se als ja tradicionals, els principis de transparència (art. 3.1.c LRJSP) i el de planificació i direcció per objectius (art. 3.1.g LRJSP).

Es contempla com a nou principi d'actuació el relatiu a la interoperabilitat dels mitjans electrònics i sistemes i la prestació conjunta de serveis als interessats (art. 3.2 LRJSP).

III. ÒRGANS DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (arts. 5 a 24 LRJSP)

1. Òrgans administratius

S'introdueix una definició d'òrgans administratius (art. 5 LRJSP), si bé els canvis en qüestions com la delegació de competències, avocació, encomana de gestió, delegació de signatura, suplència i decisions sobre competència, són d'escassa transcendència, doncs es conserva, quasi en la seva totalitat, la regulació continguda en la Llei 30/1992.

Tanmateix, es matisa que les **encomanes de gestió només podran fer-se a òrgans administratius o Entitats de Dret Públic** (art. 11 LRJSP)

2. Personal al servei de les Administracions Públiques

En relació amb les autoritats i personal al servei de les Administracions Públiques, **cal destacar com a novetat que el motiu d'abstenció (art. 23 LRJSP) referit al parentesc per consanguinitat o afinitat es fa extensiu al vincle matrimonial o situació de fet assimilable.**

3. Delegació de signatura

La LRJSP possibilita la delegació de signatura en resolucions de caràcter sancionador (art.12 LRJSP), doncs elimina la prohibició en aquest sentit que fins ara contenia l'art. 16.4 de la Llei 30/1992.

4. Òrgans col·legiats de les Administracions Públiques

Es **generalitza l'ús de mitjans electrònics** amb relació a la convocatòria, constitució, adopció d'acords i elaboració de les actes dels òrgans col·legiats (arts. 15 a 18 LRJSP).

IV. PRINCIPIS DE LA POTESTAT SANCIONADORA DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (arts. 25 a 31 LRJSP)

A la LPACAP es porten els aspectes procedimentals i els materials a la LRJSP. Els principis de la potestat sancionadora són, en general, els contemplats fins ara a la Llei 30/1992, tot i que s'introdueixen **modificacions** en algun d'ells:

- En relació amb el **principi de irretroactivitat (art. 26 LRJSP)**, es **puntualitza que tindran efecte retroactiu les disposicions sancionadores favorables, retroactivitat *in bonus*, en allò relatiu a la tipificació de la infracció, la sanció i els terminis de prescripció.**
- **S'elimina la responsabilitat per fets constitutius d'infracció administrativa a títol de "simple inobservança", passant a exigir-se la concurrència de dol o culpa (art. 28.1 LRJSP).**
- Pel que fa al **principi de proporcionalitat (art. 29 LRJSP)**, per a la **graduació de la sanció, se substitueix el criteri de reiteració de la conducta per:**
 - i. **El grau de culpabilitat.**
 - ii. **La continuïtat o persistència en la conducta infractora.**

V. RESPONSABILITAT PATRIMONIAL DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

1. Responsabilitat patrimonial de l'Estat legislador (art. 32 LRJSP)

Una de les novetats més destacables introduïdes per la LRJSP és que **es regula de forma expressa la responsabilitat de l'Estat legislador**. Així, als principis generals de responsabilitat patrimonial de les Administracions Públiques fins ara exigits per la Llei 30/1992, s'incorporen les bases de la responsabilitat de l'Estat legislador assentades en la jurisprudència del Tribunal Suprem i el Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

En concret, **s'especifica a l'art. 32 LRJSP que la responsabilitat patrimonial de l'Estat legislador pot sorgir tant si la lesió deriva de l'aplicació d'una norma amb rang de llei declarada inconstitucional, com si la lesió és**

conseqüència d'una norma declarada contrària al Dret de la Unió Europea.

Així mateix, es preveuen en el referit precepte les condicions que han de concórrer perquè procedeixi la indemnització en els supòsits de responsabilitat patrimonial de l'Estat legislador. D'aquesta forma, **als requisits tradicionalment exigits per la Llei 30/1992, s'afegeixen els següents:**

▪ **Quan la lesió derivi de l'aplicació d'una norma amb rang de llei declarada inconstitucional:**

- i. haver obtingut una sentència ferma desestimària d'un recurs contra l'actuació administrativa que ocasionà el dany, i
- ii. que s'hagués al·legat en el recurs la inconstitucionalitat posteriorment declarada.

▪ **Quan la lesió derivi de l'aplicació d'una norma declarada contrària al Dret de la Unió Europea, hauran de complir-se tots els requisits següents:**

- i. haver obtingut una sentència ferma desestimària d'un recurs interposat contra l'acte administratiu que ocasionà el dany;
- ii. que s'hagi al·legat en el recurs la infracció del Dret de la Unió Europea posteriorment al·legada;
- iii. que la norma de Dret de la Unió Europea infringida tingui per objecte conferir drets als particulars;
- iv. que la infracció estigui suficientment caracteritzada;
- v. que existeixi una relació de causalitat directa entre la infracció de la norma de Dret de la Unió Europea i el dany sofert pels particulars.

Es puntualitza a l'art. 32 LRJSP que la sentència que declari la inconstitucionalitat de la norma amb rang de llei o el caràcter de norma contrària al Dret de la Unió Europea, produirà efectes des de la data de la seva publicació al Butlletí Oficial de l'Estat o en el Diari Oficial de la Unió Europea, segons el cas, excepte que en ella s'estableixi altrament.

Per últim, **s'estableix a l'art. 34 la regla general de què seran indemnitzables els danys produïts en el termini dels cinc anys anteriors a la data de publicació de la sentència que declari la inconstitucionalitat de la norma amb rang de llei o el caràcter de norma contrària al Dret de la Unió Europea, excepte que la sentència disposi altrament.**

VI. CONVENIS

1. Regulació detallada dels convenis (arts. 47 a 53 LRJSP)

Els convenis, fins ara regulats, principalment, a la Llei 30/1992, aconseguixen amb la LRJSP un marc general de referència prou ampli. El relatiu buit legal existent amb caràcter previ a la LRJSP, així com l'ús indegut d'aquesta figura, havia generat certa confusió en aquesta matèria, tal i com va posar de relleu el Tribunal de Comptes mitjançant el dictamen 878/2010, de 30 de novembre, en el que aprovava una moció adreçada a les Corts Generals que proposava la configuració d'un marc legal adequat i suficient per a la utilització d'aquest tipus d'instrument, així com l'adopció de les mesures necessàries per un ús eficient dels recursos públics que es canalitzen per aquesta via.

La LRJSP pretén sistematitzar el règim jurídic aplicable a la varietat de figures que en el tràfic jurídic apareixen com **convenis**. Amb aquesta finalitat estableix quatre categories de convenis, amplia el contingut mínim imprescindible que han de contenir, limita la seva durada i regula amb detall el seu règim d'extinció i control, tal i com es veurà en línies successives.

2. Concepte de conveni (art. 47.1 LRJSP)

L'art. 47.1 LRJSP realitza una definició legal fixant que **els convenis són “los acuerdos con efectos jurídicos adoptados por las Administraciones Públicas, los organismos públicos y entidades de derecho público vinculados o dependientes o las Universidades públicas entre sí o con sujetos de derecho privado para un fin común”**.

Aquest mateix article conté també una definició en negatiu a l'establir que **“no tienen la consideración de convenios, los Protocolos Generales de Actuación o instrumentos similares que comporten meras declaraciones de intención de contenido general o que expresen la voluntad de las Administraciones y partes suscriptoras para actuar con un objetivo común, siempre que no supongan la formalización de compromisos jurídicos concretos y exigibles”**.

3. Classes de convenis (art. 47.2 LRJSP)

“2. Los convenios que suscriban las Administraciones Públicas, los organismos públicos y las entidades de derecho público vinculados o dependientes y las Universidades públicas, deberán corresponder a alguno de los siguientes tipos:

a) Convenios interadministrativos firmados entre dos o más Administraciones Públicas, o bien entre dos o más organismos públicos o entidades de derecho público vinculados o dependientes de distintas Administraciones públicas, y que podrán incluir la utilización de medios, servicios y recursos de otra Administración Pública, organismo público o entidad de derecho público vinculado o dependiente, para el ejercicio de competencias propias o delegadas.

Quedan excluidos los convenios interadministrativos suscritos entre dos o más Comunidades Autónomas para la gestión y prestación de servicios propios de las mismas, que se regirán en cuanto a sus supuestos, requisitos y términos por lo previsto en sus respectivos Estatutos de autonomía.

b) Convenios intradministrativos firmados entre organismos públicos y entidades de derecho público vinculados o dependientes de una misma Administración Pública.

c) Convenios firmados entre una Administración Pública u organismo o entidad de derecho público y un sujeto de Derecho privado.

d) Convenios no constitutivos ni de Tratado internacional, ni de Acuerdo internacional administrativo, ni de Acuerdo internacional no normativo, firmados entre las Administraciones Públicas y los órganos, organismos públicos o entes de un sujeto de Derecho internacional, que estarán sometidos al ordenamiento jurídico interno que determinen las partes.”

4. Requisits de validesa i eficàcia dels convenis (art. 48 LRJSP)

L'art. 48 LRJSP fixa els **requisits de validesa dels convenis**, establint que: **en cap cas poden suposar cessió de la titularitat de la competència, han de millorar l'eficiència de la gestió pública, facilitar la utilització conjunta de mitjans i serveis públics, contribuir a la realització d'activitat pública i complir amb la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.**

A més, l'art. 48 estableix que **els convenis es perfeccionen per la prestació del consentiment de les parts**; alhora preceptua que les normes contingudes als arts. 47 a 53 (Capítol VI del Títol Preliminar LRJSP) no seran d'aplicació a les encomanes de gestió, regulades a l'art. 11 LRJSP, i als acords de terminació convencional dels procediments administratius, regulada a l'art. 86 LPACAP.

Pel que fa a **convenis com a instruments d'execució del pressupost** de despesa, és a dir, aquells convenis dels què es derivin obligacions econòmiques per a l'Administració, el dit art. 48 LRJSP, apartats 4 a 6, estableix que **la gestió, justificació i resta d'actuacions relacionades amb les despeses derivades dels convenis** que incloguin compromisos financers per a l'Administració Pública o qualsevol dels seus organismes públics o entitats de dret públic vinculats o dependents que subscriuguin el conveni, així com els fons compromesos en virtut dels dits convenis, **s'ajustaran a la legislació pressupostària**. Els que incloguin compromisos financers **hauran de ser financerament sostenibles, les parts** que els subscriuguin **hauran de tenir capacitat per finançar els assumits durant la vigència del conveni i les aportacions financeres que es comprometin a realitzar els signataris no podran ser superiors a les despeses derivades de l'execució del conveni.**

Quan el conveni instrumenti una subvenció, haurà de complir allò previst a la Llei General de Subvencions i normativa de desenvolupament i quan tingui per objecte la delegació de competències en una entitat local, allò que preveu la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local (art. 47.7 LRJSP).

El marc jurídic convencional en aquesta matèria el completen les normes pressupostàries d'aplicació mitjançant les quals es regula la gestió del pressupost de la despesa, les despeses plurianuals, les competències de la gestió en la despesa, el control intern que ha d'exercir la Intervenció, entre d'altres. A aquesta regulació, s'ha de sumar la continguda al Text Refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, la Llei General de Subvencions, etc. Si bé és cert que existeixen altres normes de rang legal que resulten d'aplicació a despeses concretes que ha d'efectuar l'Administració (Llei de Patrimoni de les Administracions Públiques, Llei d'expropiació forçosa, etc) els contractes i les subvencions regulats en les esmentades Lleis, constitueixen pràcticament el 80% de l'actuació administrativa de la que es deriven obligacions de contingut econòmic, excloent les despeses de personal.

Tot l'anterior permet reconèixer en el conveni de col·laboració que celebra una Administració Pública amb altra entitat una evident naturalesa administrativa segons la qual, en conseqüència, correspon a la jurisdicció contenciós-administrativa conèixer les qüestions litigioses que puguin sorgir de la seva interpretació i compliment.

5. Contingut dels convenis (art. 49 LRJSP)

El catàleg d'aspectes mínims que ha de contenir un conveni es correspon, en versió corregida i ampliada, al previst a la vigent art. 6.2 de la Llei 30/1992. Així doncs, l'art. 49 LRJSP estableix:

“Artículo 49. Contenido de los convenios

Los convenios a los que se refiere el apartado 1 del artículo anterior deberán incluir, al menos, las siguientes materias:

a) Sujetos que suscriben el convenio y la capacidad jurídica con que actúa cada una de las partes.

b) La competencia en la que se fundamenta la actuación de la Administración Pública, de los organismos públicos y las entidades de derecho público vinculados o dependientes de ella o de las Universidades públicas.

c) Objeto del convenio y actuaciones a realizar por cada sujeto para su cumplimiento, indicando, en su caso, la titularidad de los resultados obtenidos.

d) Obligaciones y compromisos económicos asumidos por cada una de las partes, si los hubiera, indicando su distribución temporal por anualidades y su imputación concreta al presupuesto correspondiente de acuerdo con lo previsto en la legislación presupuestaria.

e) Consecuencias aplicables en caso de incumplimiento de las obligaciones y

compromisos asumidos por cada una de las partes y, en su caso, los criterios para determinar la posible indemnización por el incumplimiento.

f) Mecanismos de seguimiento, vigilancia y control de la ejecución del convenio y de los compromisos adquiridos por los firmantes. Este mecanismo resolverá los problemas de interpretación y cumplimiento que puedan plantearse respecto de los convenios.

g) El régimen de modificación del convenio. A falta de regulación expresa la modificación del contenido del convenio requerirá acuerdo unánime de los firmantes.

h) Plazo de vigencia del convenio teniendo en cuenta las siguientes reglas:

1.º Los convenios deberán tener una duración determinada, que no podrá ser superior a cuatro años, salvo que normativamente se prevea un plazo superior.

2.º En cualquier momento antes de la finalización del plazo previsto en el apartado anterior, los firmantes del convenio podrán acordar unánimemente su prórroga por un periodo de hasta cuatro años adicionales o su extinción.

En el caso de convenios suscritos por la Administración General del Estado o alguno de sus organismos públicos y entidades de derecho público vinculados o dependientes, esta prórroga deberá ser comunicada al Registro Electrónico estatal de Órganos e Instrumentos de Cooperación al que se refiere la disposición adicional séptima.

La novetat més important de les introduïdes per la Llei 40/2015 pel que fa al contingut mínim dels convenis és la regulació del seu termini de vigència, que, tal i com s'ha reproduït en línies precedents, atindrà a les regles següents:

1a.) Els convenis hauran de tenir una durada determinada, que no podrà ser superior a quatre anys, excepte que normativament es prevegi un termini superior. En aquest punt és important destacar que la duració major del conveni ha de tenir recolzament normatiu i per tant queda **exclosa la voluntat de las parts. Un exemple podria ser la delegació de competències d'una Comunitat Autònoma a favor d'un Ajuntament articulada mitjançant conveni, el qual, per imperatiu de l'art. 27 de la LBRL, en la redacció donada per la LRSAL, exigeix una durada no inferior a 5 anys, i encara que aquesta norma no estableix termini màxim, la LRJSP prohibeix la seva indeterminació, raó per la qual, en aquest supòsit, s'hauria d'establir un termini amb una finalització determinada, tot i que no inferior als cinc anys exigits per la LBRL.**

2a.) En qualsevol moment abans de la finalització del termini màxim previst a la LRJSP, els signataris del conveni podran acordar unànimement la seva prórroga per un termini de fins quatre anys addicionals o la seva extinció. No està prevista la possibilitat d'una successió de pròrrogues, sinó només una, no podent-se variar aquesta circumstància ni per la voluntat de les parts intervinents ni tampoc per qualsevol altra norma.

6. Tràmits per a la subscripció de convenis (art. 50 LRJSP)

La LRJSP estableix que, sens perjudici de les especialitats que la legislació autonòmica pugui preveure, **serà necessari que el conveni s'acompanyi d'una memòria justificativa on s'analitzi la seva necessitat i oportunitat, el seu impacte econòmic, el caràcter no contractual de l'activitat en qüestió, així com el compliment d'allò previst a la Llei.**

7. Extinció dels convenis (art. 51 LRJSP)

Els convenis, segons les previsions de l'art. 51 LRJSP, s'extingeixen per les causes següents:

“Artículo 51. Extinción de los convenios

1. Los convenios se extinguen por el cumplimiento de las actuaciones que constituyen su objeto o por incurrir en causa de resolución.

2. Son causas de resolución:

a) El transcurso del plazo de vigencia del convenio sin haberse acordado la prórroga del mismo.

b) El acuerdo unánime de todos los firmantes.

c) El incumplimiento de las obligaciones y compromisos asumidos por parte de alguno de los firmantes.

En este caso, cualquiera de las partes podrá notificar a la parte incumplidora un requerimiento para que cumpla en un determinado plazo con las obligaciones o compromisos que se consideran incumplidos. Este requerimiento será comunicado al responsable del mecanismo de seguimiento, vigilancia y control de la ejecución del convenio y a las demás partes firmantes.

Si trascurrido el plazo indicado en el requerimiento persistiera el incumplimiento, la parte que lo dirigió notificará a las partes firmantes la concurrencia de la causa de resolución y se entenderá resuelto el convenio. La resolución del convenio por esta causa podrá conllevar la indemnización de los perjuicios causados si así se hubiera previsto.

d) Por decisión judicial declaratoria de la nulidad del convenio.

e) Por cualquier otra causa distinta de las anteriores prevista en el convenio o en otras leyes.”

Cal cridar l'atenció sobre l'apartat c), doncs la iniciació del procediment de resolució del conveni per incompliment sembla que pugui realitzar-la qualsevol de les parts, amb independència del pes específic o posició que tingui en la totalitat del conveni, el que podria donar lloc a situacions poc desitjables. Però, a més, la part que iniciï la resolució per incompliment pot determinar el termini en què hagin de complir-se les obligacions corresponents. Es podria donar el cas que un subjecte de dret privat pogués establir el termini, el que estimi, a una Administració Pública amb l'objectiu de

què compleixi una obligació insatisfeta, supòsit no gaire corrent en Dret Administratiu.

El compliment i resolució dels convenis donarà lloc a la seva liquidació amb l'objectiu de determinar les obligacions i compromisos de cadascuna de les parts. En el supòsit de convenis dels que derivin compromisos financers, s'entendrà que s'han complit quan el seu objecte s'hagi realitzat en els termes i a satisfacció d'ambdues parts, tenint en compte les regles establertes a l'art. 52.2 LRJSP.

8. Remissió dels convenis al Tribunal de Comptes (art. 53 LRJSP)

L'art. 53 LRJSP estableix que s'haurà de remetre electrònicament al Tribunal de Comptes o òrgan extern de la Comunitat Autònoma, segons correspongui, dins dels tres mesos següents a la seva subscripció, qualsevol conveni que contingui compromisos econòmics que superin els 600.000 euros. Igualment s'hauran de comunicar les modificacions, pròrrogues o variacions de terminis, l'alteració d'importos dels compromisos econòmics i l'extinció dels convenis.

9. Adaptació dels convenis vigents al nou marc normatiu (DA 8a LRJSP)

La Disposició addicional octava de la LRJSP, primer paràgraf, estableix, entre d'altres mesures que es comentaran més endavant, les **normes d'adaptació dels convenis vigents fins el 2.10.2016 que hagin estat subscrits per qualsevol Administració Pública en els termes següents:**

“1. Todos los convenios vigentes suscritos por cualquier Administración Pública o cualquiera de sus organismos o entidades vinculados o dependientes deberán adaptarse a lo aquí previsto en el plazo de tres años a contar desde la entrada en vigor de esta Ley.

No obstante, esta adaptación será automática, en lo que se refiere al plazo de vigencia del convenio, por aplicación directa de las reglas previstas en el artículo 49.h).1.º para los convenios que no tuvieran determinado un plazo de vigencia o, existiendo, tuvieran establecida una prórroga tácita por tiempo indefinido en el momento de la entrada en vigor de esta Ley. En estos casos el plazo de vigencia del convenio será de cuatro años a contar desde la entrada en vigor de la presente Ley.”

10. Distinció del conveni amb altres figures: contracte i subvenció

a) Diferències amb el contracte

L'art. 47.1 *in fine* LRJSP estableix categòricament que **“los convenios no podrán tener por objeto prestaciones propias de los contratos. En tal caso, su naturaleza y régimen jurídico se ajustará a lo previsto en la legislación de contratos del sector público.”** Per la seva banda, el TRLCSP, lògicament, exclou de la seva aplicació els convenis de col·laboració que

celebri l'Administració General de l'Estat amb les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, les Universitats Públiques, les Comunitats Autònomes, les Entitats Locals, organismes autònoms i restants entitats públiques, o els que celebrin aquests organismes i entitats entre sí, i els convenis que, segons les normes específiques que els regulen, celebri l'Administració amb persones físiques o jurídiques subjectes al dret privat.

Per cerciorar-se de l'autenticitat d'un conveni, s'haurà de considerar la naturalesa jurídica del negoci corresponent, evitant deixar-se emportar per la semàntica emprada mitjançant els mots "conveni", "pacte", "acord bilateral" o "contracte", entre d'altres, tot recordant allò establert per la Sala contenciós-administrativa del Tribunal Suprem en sentència de 6.2.1989: "los convenios jurídicos son lo que legalmente son y no lo que semánticamente puedan significar".

b) Diferències amb la subvenció

L'art. 48.7 LRJSP estableix que *"cuando el convenio instrumente una subvención deberá cumplir con lo previsto en la Ley 38/2003, de 17 de noviembre, General de Subvenciones y en la normativa autonómica de desarrollo que, en su caso, resulte aplicable"*. En aquest cas la regulació és distinta a la del contracte, doncs la LRJSP admet la possibilitat d'instrumentar subvencions a través de convenis, encara que s'hagin d'ajustar a allò disposat a la seva regulació, però prohibeix taxativament que els convenis tinguin per objecte prestacions pròpies dels contractes, ni tan sols amb les cauteles establertes per al cas de les subvencions.

Per la seva banda, la Llei 38/2003, de 17 de desembre, general de subvencions (LGS) entén com a subvenció tota disposició dinerària realitzada per qualsevol dels subjectes contemplats al seu art. 3 (AGE, CC.AA i EE.LL), a favor de persones públiques o privades, i que compleixin els requisits següents:

- a) Que l'entrega es realitzi sense contraprestació directa dels beneficiaris.
- b) Que l'entrega estigui subjecta al compliment d'un determinat objectiu, l'execució d'un projecte, la realització d'una activitat, l'adopció d'un comportament singular, ja desenvolupats o per desenvolupar, o la concurrència d'una situació, havent de complir el beneficiari les obligacions materials i formals que s'haguessin establert.
- c) Que el projecte, l'acció, conducta o situació finançada tingui per objecte el foment d'una activitat d'utilitat pública o interès social o de promoció d'una finalitat pública.

No queden incloses en l'àmbit de la LGS, i per tant no es consideren subvencions, les aportacions dineràries entre diferents Administracions Públiques, per finançar globalment l'activitat de l'Administració a la vagin destinades, i les que es realitzin entre els diferents agents d'una Administració els pressupostos de les quals s'integrin en els pressupostos

generals de l'Administració a la que pertanyin, tant si es destinen a finançar globalment la seva activitat com si es dediquen a la realització d'actuacions concretes a desenvolupar en el marc de les funcions que tinguin atribuïdes, sempre que no resultin d'una convocatòria pública.

A la vista de tot l'anterior, es pot concloure que l'objecte del conveni no consisteix en l'execució material d'una prestació a canvi d'un preu i tampoc es pot identificar a una de les parts com òrgan de contractació, "client" que encarrega, i a l'altra com "contractista" que executa. Les parts no han de tenir interès patrimonial sinó que es tracta d'establir una col·laboració institucional per portar a terme una actuació en resposta als objectius que es comparteixen.

El conveni tampoc ha de tenir com a objecte l'atorgament d'una subvenció per part de l'Administració que transfereix fons sense contraprestació a favor d'altre subjecte, amb la finalitat de finançar una activitat el promotor de la qual és l'agent receptor.

11. Els convenis de col·laboració a l'Administració Local després de la LRSAL

En aquest punt és bo recordar que en matèria de convenis de col·laboració la regulació actualment vigent en l'àmbit de l'Administració Local troba la seva habilitació legal a l'art. 57 LBRL, segons la redacció introduïda per la LRSAL, que, bàsicament, estableix que la subscripció de convenis, i també la constitució de consorcis, haurà de millorar l'eficiència de la gestió pública, eliminar duplicitats administratives i complir amb la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Cal recordar la declaració com a inconstitucional i la nul·litat de l'art. 57 bis LBRL, en la versió operada per la LRSAL (Sentència 41/2016, de 3 de març en relació amb el recurs d'inconstitucionalitat 1792/2014 interposat per l'Assemblea d'Extremadura en relació amb diversos preceptes de la LRSAL) relatiu a la clàusula de garantia de pagament a favor de les Entitats Locals en cas de subscriure convenis de col·laboració que impliquessin obligacions financeres o compromisos de pagament a càrrec de les Comunitats Autònomes i la potestat que s'atorgava a l'Administració General de l'Estat en tant, de produir-se incompliment per part de la Comunitat Autònoma, podia arribar a aplicar retencions en les transferències que corresponguessin a les Comunitats Autònomes. Es declara la inconstitucionalitat i nul·litat de l'art. 57 bis LBRL doncs aquest precepte incideix de forma directa en una matèria, les relacions financeres de l'Estat amb les Comunitats Autònomes, que no s'ha portat a terme mitjançant llei orgànica, tal i com exigeix l'art. 157.3 CE.

VII. EL SECTOR PÚBLIC INSTITUCIONAL

El títol II de la LRJSP (arts. 81 a 139) conté una detallada regulació dels ens que componen el sector públic institucional, tot i que gran part d'aquest articulat es destina a regular el sector públic institucional estatal, al qual no es farà referència donat que l'interès del present text se centra en aquelles qüestions que afecten a l'àmbit local.

1. Principis generals d'actuació (art. 81 LRJSP)

Les entitats que integren el sector públic institucional estan sotmeses en la seva actuació als principis següents (art. 81.1 LRJSP):

- i. **Principi de legalitat, eficiència, estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera i transparència.**

- ii. **En matèria de personal, inclòs el laboral, resten sotmeses a les limitacions previstes a la normativa pressupostària i a les previsions anuals dels pressupostos generals.**

L'art. 81, paràgraf tercer, de la LRJSP estableix el següent: ***“Los organismos y entidades vinculados o dependientes de la Administración autonómica y local se regirán por las disposiciones básica de esta ley que les resulten de aplicación, y en particular, por lo dispuesto en los Capítulos I y IV y en los artículos 129 y 134, así como por la normativa propia de la Administración a la que se adscriban”.***

Segons l'anterior, en relació amb el sector públic institucional **resulten d'aplicació a l'àmbit local, entre d'altres, els preceptes següents:**

- i. Capítol I, Títol II LRJSP, relatiu, principalment, als **principis generals d'actuació i a l'Inventari d'Entitats del Sector Públic Estatal, Autonòmic i Local (INVESPLO).**

- ii. Capítol IV, Títol II LRJSP, relatiu a les autoritats administratives d'àmbit estatal.

- iii. Art. 129 LRJSP, relatiu al **règim d'adscripció de les fundacions**, i l'art. 134 LRJSP, en relació amb el **Protectorat de les fundacions.**

VIII. INVENTARI D'ENTITATS DEL SECTOR PÚBLIC ESTATAL AUTONÒMIC I LOCAL (INVESPLO)

La regulació de l'INVESPLO resulta d'aplicació a l'àmbit local i està continguda als arts. 82 i 83 i a la disposició addicional octava, segon paràgraf, de la LRJSP, que es transcriuen a continuació:

“Artículo 82. El Inventario de Entidades del Sector Público Estatal, Autonómico y Local

1. El Inventario de Entidades del Sector Público Estatal, Autonómico y Local, se configura como un registro público administrativo que garantiza la información pública y la ordenación de todas las entidades integrantes del sector público institucional cualquiera que sea su naturaleza jurídica.

La integración y gestión de dicho Inventario y su publicación dependerá de la Intervención General de la Administración del Estado y la captación y el tratamiento de la información enviada por las Comunidades Autónomas y las Entidades locales para la formación y mantenimiento del inventario dependerá de la Secretaría General de Coordinación Autonómica y Local.

2. El Inventario de Entidades del Sector Público contendrá, al menos, información actualizada sobre la naturaleza jurídica, finalidad, fuentes de financiación, estructura de dominio, en su caso, la condición de medio propio, regímenes de contabilidad, presupuestario y de control así como la clasificación en términos de contabilidad nacional, de cada una de las entidades integrantes del sector público institucional.

3. Al menos, la creación, transformación, fusión o extinción de cualquier entidad integrante del sector público institucional, cualquiera que sea su naturaleza jurídica, será inscrita en el Inventario de Entidades del Sector Público Estatal, Autonómico y Local.”

Artículo 83. Inscripción en el Inventario de Entidades del Sector Público Estatal, Autonómico y Local

1. El titular del máximo órgano de dirección de la entidad notificará, a través de la intervención general de la Administración correspondiente, la información necesaria para la inscripción definitiva en el Inventario de Entidades del Sector Público Estatal, Autonómico y Local, en los términos previstos reglamentariamente, de los actos relativos a su creación, transformación, fusión o extinción, en el plazo de treinta días hábiles a contar desde que ocurra el acto inscribible. En la citada notificación se acompañará la documentación justificativa que determina tal circunstancia.

2. La inscripción definitiva de la creación de cualquier entidad integrante del sector público institucional en el Inventario de Entidades del Sector Público Estatal, Autonómico y Local se realizará de conformidad con las siguientes reglas:

a) El titular del máximo órgano de dirección de la entidad, a través de la intervención general de la Administración correspondiente, notificará, electrónicamente a efectos de su inscripción, al Inventario de Entidades del Sector Público Estatal, Autonómico y Local, la norma o el acto jurídico de creación en el plazo de 30 días hábiles desde la entrada en vigor de la norma o

del acto, según corresponda. A la notificación se acompañará la copia o enlace a la publicación electrónica del Boletín Oficial en el que se publicó la norma, o copia del acto jurídico de creación, así como el resto de documentación justificativa que proceda, como los Estatutos o el plan de actuación.

b) La inscripción en el Inventario de Entidades del Sector Público Estatal, Autonómico y Local se practicará dentro del plazo de 15 días hábiles siguientes a la recepción de la solicitud de inscripción.

c) Para la asignación del Número de Identificación Fiscal definitivo y de la letra identificativa que corresponda a la entidad, de acuerdo con su naturaleza jurídica, por parte de la Administración Tributaria será necesaria la aportación de la certificación de la inscripción de la entidad en el Inventario de Entidades del Sector Público Estatal, Autonómico y Local.”

“Disposición adicional octava. Adaptación de los convenios vigentes suscritos por cualquier Administración Pública e inscripción de organismos y entidades en el Inventario de Entidades del Sector Público Estatal, Autonómico y Local

(...)

2. Todos los organismos y entidades, vinculados o dependientes de cualquier Administración Pública y cualquiera que sea su naturaleza jurídica, existentes en el momento de la entrada en vigor de esta Ley deberán estar inscritos en el Inventario de Entidades del Sector Público Estatal, Autonómico y Local en el plazo de tres meses a contar desde dicha entrada en vigor.”

IX. FUNDACIONES

Tal i com s'ha assenyalat en línies precedents, el règim establert als arts. 129 i 134 LRJSP en relació amb les fundacions resulta d'aplicació, conforme l'art. 81.3 LRJSP, a l'àmbit local. Així doncs:

“Artículo 129. Régimen de adscripción de las fundaciones

1. Los estatutos de cada fundación determinarán la Administración Pública a la que estará adscrita de conformidad con lo previsto en este artículo.

2. De acuerdo con los siguientes criterios, ordenados por prioridad en su aplicación, referidos a la situación en el primer día del ejercicio presupuestario, la fundación del sector público quedará adscrita, en cada ejercicio presupuestario y por todo este periodo, a la Administración Pública que:

a) Disponga de mayoría de patronos.

b) Tenga facultades para nombrar o destituir a la mayoría de los miembros de los órganos ejecutivos.

c) Tenga facultades para nombrar o destituir a la mayoría de los miembros del personal directivo.

d) Tenga facultades para nombrar o destituir a la mayoría de los miembros del patronato.

e) Financie en más de un cincuenta por ciento, en su defecto, en mayor medida

la actividad desarrollada por la fundación, teniendo en cuenta tanto la aportación del fondo patrimonial como la financiación concedida cada año.

f) Ostente el mayor porcentaje de participación en el fondo patrimonial.

3. En el supuesto de que participen en la fundación entidades privadas sin ánimo de lucro, la fundación del sector público estará adscrita a la Administración que resulte de acuerdo con los criterios establecidos en el apartado anterior.

4. El cambio de adscripción a una Administración Pública, cualquiera que fuere su causa, conllevará la modificación de los estatutos que deberá realizarse en un plazo no superior a tres meses, contados desde el inicio del ejercicio presupuestario siguiente a aquél en se produjo el cambio de adscripción.”

“Artículo 134. Protectorado

El Protectorado de las fundaciones del sector público será ejercido por el órgano de la Administración de adscripción que tenga atribuida tal competencia, que velará por el cumplimiento de las obligaciones establecidas en la normativa sobre fundaciones, sin perjuicio del control de eficacia y la supervisión continua al que están sometidas de acuerdo con lo previsto en esta Ley.”

X. CONSORCIS

1. Regulació dels consorcis (arts. 118 a 127 LRJSP)

La LRJSP regula amb amplitud els consorcis, integrants, entre d'altres del sector públic institucional, als arts. 118 a 127, als que s'ha d'afegir la disposició addicional desena relativa a les aportacions als consorcis. A més, és important subratllar que aquesta regulació té caràcter bàsic, amb l'única excepció d'allò establert a l'art. 123.2 i que les normes previstes sobre consorcis locals a la Llei 7/985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local i a la Llei 27/2013, de 21 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, tenen caràcter supletori (art. 119.3)

Tanmateix, s'ha de dir que els preceptes de la LRJSP recullen la regulació continguda a la LRSAL i a la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del Sector Públic i altres mesures de reforma administrativa, en matèria de consorcis alhora que la completen i detallen.

La definició dels consorcis es conté a l'art. 118 LRJSP, precepte del que cal destacar l'apartat número 4, del tenor literal següent:

“4. En la denominación de los consorcios deberá figurar necesariamente la indicación «consorcio» o su abreviatura «C».”

L'art. 119 LRJSP preveu el règim jurídic aplicable dels consorcis, establint el següent:

“Artículo 119. Régimen jurídico

1. Los consorcios se regirán por lo establecido en esta Ley, en la normativa autonómica de desarrollo y sus estatutos.

2. En lo no previsto en esta Ley, en la normativa autonómica aplicable, ni en sus Estatutos sobre el régimen del derecho de separación, disolución, liquidación y extinción, se estará a lo previsto en el Código Civil sobre la sociedad civil, salvo el régimen de liquidación, que se someterá a lo dispuesto en el artículo 97, y en su defecto, el Real Decreto Legislativo 1/2010, de 2 de julio.

3. Las normas establecidas en la Ley 7/1985, de 2 de abril, y en la Ley 27/2013, de 21 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local sobre los Consorcios locales tendrán carácter supletorio respecto a lo dispuesto en esta Ley.”

En aquest punt cal tornar a recordar que, pel que fa als consorcis, la LRJSP deroga expressament:

- Art. 87 LBRL.
- Arts. 37 a 40 del Decret de 17 de juny de 1955 mitjançant el qual s’aprova el Reglament de serveis de les corporacions locals.
- Art. 110 del Text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local aprovat pel Reial Decret Legislatiu 781/1986, de 18 d’abril (TRRL).
- Arts. 12 a 15 de Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del Sector Públic i altres mesures de reforma administrativa.
- A més, simultàniament a l’entrada en vigor de la LRJSP ho farà la LPACAP, que deroga la Llei 30/1992 i amb ella la seva disposició addicional 20a sobre els consorcis.

2. Règim d’adscripció dels consorcis (art. 120 LRJSP)

Al igual que fes la LRSAL, l’art. 120 LRJSP disposa que els estatuts de cada consorci determinaran l’Administració Pública a la que estaran adscrits els consorcis, atenent als criteris que estableix la pròpia LRJSP, els mateixos que introduí la LRSAL.

3. Creació dels consorcis (art. 123 LRJSP)

L’art. 123 LRJSP estableix que els consorcis es crearan mitjançant conveni subscrit per les administracions, organismes públics o entitats participants.

5. Règim de personal (art. 121 LRJSP)

El personal, al igual que establí la LRSAL, haurà de ser funcionari o laboral procedent de les Administracions participants, sent el seu règim jurídic el de l'Administració Pública d'adscripció. S'inclou l'excepció introduïda a la LRSAL mitjançant la modificació operada per la Llei Orgànica 6/2015, de 12 de juny, en el sentit que, en el supòsit que no resulti possible comptar amb personal procedent de les Administracions participants donada la singularitat de les funcions a desenvolupar, es podrà autoritzar al consorci per a la contractació directa de personal que porti a terme les referides funcions.

6. Règim pressupostari, de comptabilitat i control (art. 122 LRJSP)

L'art. 122 LRJSP inclou les previsions introduïdes al seu dia per la LRSAL, si bé, com a novetat, s'estableix, epígraf 5, que *“Los consorcios se regirán por las normas patrimoniales de la Administración Pública a la que estén adscritos”*.

7. Contingut dels estatuts (art.124 LRJSP)

La LRJSP, art. 124, estableix el contingut dels estatuts, amb caràcter de mínims, podent ser completat per allò que disposin les Comunitats Autònomes. Així doncs, els estatuts han de determinar, bàsicament, l'Administració Pública d'adscripció, el seu règim orgànic, funcional i financer.

El més destacable, però, és la preocupació que mostra la LRJSP pel fet que es compleixin els compromisos financers i aportacions assumides. En aquest sentit es disposa, art. 124.b): *“Identificación de participantes en el consorcio así como las aportaciones de sus miembros. A estos efectos, en aplicación del principio de responsabilidad previsto en el artículo 8 de la Ley Orgánica 2/2012, de 27 de abril, los estatutos incluirán cláusulas que limiten las actividades del consorcio si las entidades consorciadas incumplieran los compromisos de financiación o de cualquier otro tipo, así como fórmulas tendentes al aseguramiento de las cantidades comprometidas por las entidades consorciadas con carácter previo a la realización de las actividades presupuestadas.”*

8. Separació i dissolució dels consorcis (arts. 125 a 127 LRJSP)

La regulació que introduí *ex novo* la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del Sector Públic i altres mesures de reforma administrativa, es manté a la LRJSP, arts. 125 a 127, amb algunes modificacions no gaire importants. La novetat que introdueix la LRJSP respecte la 15/2014 és a qui s'encarrega de realitzar la liquidació. Segons estableix la Llei 15/2014 el consorci nombra al liquidador i a manca de acord serà l'*administrador* del

consorci. **En la LRJSP, el màxim òrgan del consorci nomenarà un liquidador, que serà un òrgan o entitat dependent o vinculat a l'Administració Pública d'adscripció del consorci.** En aquest sentit, s'ha de ressaltar que l'eventual responsabilitat que pugui correspondre a l'empleat públic com a membre de l'entitat o de l'òrgan liquidador serà directament assumida per l'Administració que el va designar, la qual podrà exigir d'ofici la dita **responsabilitat patrimonial a l'empleat designat quan concorrin dol, culpa o negligència greus (art. 127.2).**

XI. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES I RELACIONS ELECTRÒNIQUES ENTRE LES ADMINISTRACIONS

Els arts. 140 a 154 LRJSP es dediquen a establir els principis que han de regir les relacions entre Administracions Públiques alhora, d'acord amb la jurisprudència constitucional, es diferencia entre les relacions voluntàries de cooperació –tot indicant quines són les tècniques i el funcionament dels instruments de cooperació- i les obligatòries de coordinació.

L'art. 140, que enuncia els principis generals d'actuació en les relacions interadministratives, incorpora, juntament amb els tradicionals, els principis de transparència i de planificació i direcció per objectius.

Per altra banda, arts. 155 a 158, la LRJSP regula les relacions electròniques entre les Administracions, potenciant la creació de sistemes electrònics d'informació mútua, que permetin l'intercanvi de dades i serveis entre les Administracions Públiques, i la reutilització de les aplicacions propietat de l'Administració amb l'objectiu d'estalviar en despeses.

RECAPITULACIÓ

A mode de recordatori, a continuació, **s'enumeren sintèticament les principals novetats introduïdes per la LPACAP i la LRJSP:**

Respecte la **LPACAP, s'ha de destacar:**

- 1) **Entrada en vigor** ⇨ **2.10.2016**; **vacatio legis** (*registre electrònic d'apoderaments, registre electrònic, registre d'empleats públics habilitats, punt d'accés general electrònic a l'Administració i arxiu electrònic*) ⇨ **2.10.2018 (DF 7a LPACAP).**
- 2) **Adaptació normativa dels procediments existents** ⇨ un any a partir de l'entrada en vigor de la Llei (**DF 5a LPACAP**).

- 3) **Àmbit subjectiu d'aplicació LPACAP** ⇨ **tot el Sector Públic** (art. 2 LPACAP).
- 4) **Identificació i signatura electrònica dels interessats** ⇨ s'introdueix la distinció entre mitjans d'identificació i mitjans de signatura electrònica (**arts. 9 a 12 LPACAP**).
- 5) La **compareixença de els persones davant oficines públiques** només serà **obligatòria** quan així estigui **previst en una norma amb rang de llei** (art. 19 LPACAP).
- 6) **Drets dels interessats a no presentar documents originals**, a no presentar dades i documents que es trobin en poder de les Administracions Públiques i a no aportar documents que hagin estat elaborats per qualsevol Administració (**arts. 28 i 53 LPACAP**).
- 7) **Especialitats del procediment administratiu comú** ⇨ **els procediments especials** sobre potestat sancionadora i responsabilitat patrimonial **s'integren com a especialitats del procediment administratiu comú** (arts. 63, 64, 65, 67, 81, 85, 89, 90, 91 i 92 LPACAP).
- 8) **Silenci administratiu** ⇨ **es manté la regla general del silenci administratiu positiu** en els procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat (art. 21.1 LPACAP).
- 9) **Supressió de les reclamacions prèvies en via civil i laboral.**
- 10) **Còmput de terminis** ⇨ s'implanta el **còmput de terminis per hores** (art. 30.1 LPACAP) ⇨ **els dissabtes es declaren inhàbils** (art. 30.2 LPACAP) ⇨ **dies ad quem coincideix amb el dia de la notificació** (art. 30.4 LPACAP).
- 11) **Eliminació del termini per impugnar en via administrativa**, mitjançant recurs de reposició o alçada, **les desestimacions presumptes** (art. 122 i 124 LPACAP).
- 12) **Ampliació del catàleg d'actes que posen fi a la via administrativa.**
- 13) **Obligació de relacionar-se a través de mitjans electrònics** ⇨ persones jurídiques ⇨ entitats sense personalitat jurídica ⇨ subjectes que exerceixen una activitat professional amb col·legiació obligatòria ⇨ empleats de les Administracions Públiques, entre d'altres (**art. 14 LPACAP**).
- 14) **Els actes administratius es produiran per escrit a través de mitjans electrònics** (art. 36 LPACAP).

- 15) L'expedient administratiu, i els documents que l'integren, ha de ser electrònic (art. 70 LPACAP).
- 16) Els informes que formin part del procediment administratiu seran emesos a través de mitjans electrònics (art. 26 LPACAP) en el termini de 10 dies (art. 80 LPACAP).
- 17) Informació pública ⇨ publicació anunci al diari oficial corresponent, havent d'estar en tot cas a disposició de les persones que així ho sol·licitin a través de mitjans electrònics a la seu electrònica (art. 83 LPACAP).
- 18) Notificacions ⇨ preferència de les notificacions per mitjans electrònics sobre les notificacions en paper (art. 41 LPACAP) ⇨ tot i que es practiqui la notificació tradicional en paper també es posarà a disposició de l'interessat en la seu electrònica (art. 42 LPACAP) ⇨ desapareix el correu electrònic amb acusament de rebuda com a mitjà de notificació electrònica (art. 41.1 *in fine* i art. 41.6 LPACAP).

En relació amb la LRJSP, s'ha de destacar:

- 1) Entrada en vigor ⇨ 2.10.2016 (DF 18a LRJSP).
- 2) Adaptació normativa dels procediments existents ⇨ un any a partir de l'entrada en vigor de la Llei (DF 17a LRJSP).
- 3) Àmbit subjectiu d'aplicació LRJSP ⇨ tot el Sector Públic (art. 2 LRJSP).
- 4) Principis generals ⇨ transparència (art. 3.1.c LRJSP) ⇨ planificació i direcció per objectius (art. 3.1.g LRJSP) ⇨ interoperabilitat dels mitjans electrònics i prestació conjunta de serveis als interessats com a nou principi d'actuació (art. 3.2LRJSP).
- 5) Regulació detallada dels convenis (arts. 47 a 57 LRJSP) ⇨ aspectes mínims (art. 49 LRJSP): els convenis hauran de tenir una durada determinada, que no podrà ser superior a 4 anys; serà necessari que el conveni s'acompanyi d'una memòria justificativa ⇨ convenis amb compromisos econòmics superiors a 600.00 euros s'han de remetre electrònicament al Tribunal de Comptes o òrgan extern de la CC.AA (art. 53 LRJSP) ⇨ l'adaptació dels convenis vigents al nou marc normatiu s'ha de produir en el termini de 3 anys des de l'entrada en vigor de la LRJSP, tot i que, pel que fa al termini de vigència del conveni l'adaptació serà automàtica (DA 8a LRJSP).

- 6) **Registre al INVESPLO de la creació, transformació, fusió o extinció de qualsevol entitat integrant del sector públic institucional**, qualsevol que sigui la seva naturalesa jurídica (art. 82.3 LRJSP).
- 7) **Regulació bàsica dels consorcis (arts. 118 a 127 LRJSP)**.

CONSIDERACIONS FINALS

A la vista de les modificacions analitzades, es pot assenyalar que les línies estructurals bàsiques o principals del Dret Administratiu segueixen sent, en definitiva, les mateixes, si bé s'ha de reconèixer la tendència del legislador d'uniformar i compilar regulacions disperses en àmbits sectorials.

És destacable la pretensió d'adaptar l'àmbit administratiu al nou context sociocultural i a les noves tecnologies per, d'aquesta manera, poder donar resposta a la realitat existent, ja que no es pot oblidar que la societat va diverses passes per davant de l'Administració i aquesta, com a servidora de la *res publica*, ha d'adaptar-se a aquella realitat.

Per altra banda, el context de crisi econòmica segueix sobrevolant com a criteri a tenir en compte pel legislador de qualsevol àmbit que, a la vista de la regulació establerta, té com a principal objectiu el Sector Públic per tal de controlar-lo i evitar així el seu creixement desmesurat.

En definitiva, el nou marc de les relacions entre les Administracions Públiques i entre aquestes i els ciutadans es fonamenta en els principis de transparència, agilitat, simplificació i en l'ús de mitjans electrònics.

Barcelona, 5 de setembre de 2016

Vanessa Amigo González
Lletrada

Vist-i-conforme,
Ma. Teresa Muratel Caveró
Directora